

Araştırma Makalesi

Ekoturistlerin Çevresel Tutum ve Davranışları ile Ekoturizm Aktiviteleri Arasındaki İlişkiye Yönelik Bir Araştırma: Fethiye ve Ortaca Ekoçiftlikleri Örneği¹

A Study on The Relationship between Ecotourists' Environmental Attitude-Behavior and Ecotourism Activities: The Case of Fethiye and Ortaca Eco-Farms

Zehra TÜRK Öğr.Gör. Dr. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi zehraturk@mu.edu.tr https://orcid.org/0000-0002-0769-1620	Fatma ÇAKIR Doç.Dr. Adnan Menderes Üniversitesi fatmacakir@adu.edu.tr https://orcid.org/0000-0003-2833-3483
---	--

Makale Gönderme Tarihi 11.06.2019	Revizyon Tarihi 31.10.2019	Kabul Tarihi 04.11.2019
---	--------------------------------------	-----------------------------------

Öz

Şehir yaşamının stresinden uzaklaşma, doğal ve kültürel çevreye olan ilgi insanları alternatif turizm arayışlarına itmiştir. Ekoturizm geleneksel turizm anlayışından farklı olarak, doğa ile baş başa kalmak isteyen, köy hayatına özlem duyan ve farklı kültürel çevre ile iç içe olmak isteyen turistlerin ilgisini çekmeye başlamıştır. Ekoturizm alternatif turizm faaliyetlerinden birisidir. Ekoturizm aktivitelerine katılan turistlerin en önemli özellikleri doğa ve kültürel çevreye olan duyarlılıklarıdır. Bu çalışmada ekoturistlerin çevresel tutum ve çevresel davranışları ile ekoturizm aktiviteleri arasındaki ilişkilerin incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu amaçla Muğla ili Fethiye ve Ortaca ilçelerinde yer alan ekoçiftliklerden hizmet alan ekoturistlere yönelik alan araştırması gerçekleştirilmiştir. Alan araştırmasında veri toplama tekniği olarak anket yöntemi kullanılmıştır. Anket formunun hazırlanmasında Ekoturizm aktiviteleri, çevresel tutum ve çevresel davranış ölçeklerinden yararlanılmıştır. Anket uygulamasına 312 ekoturist katılmıştır. Elde edilen veriler korelasyon analizi ile test edilmiştir. Araştırma sonucunda, ekoturistlerin çevresel tutumları ile ekoturizm aktiviteleri arasında pozitif yönlü ve anlamlı 0,479 düzeyinde, çevresel davranışları ve ekoturizm aktiviteleri arasında da pozitif yönlü ve anlamlı 0,709 düzeyinde bir ilişki olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ekoturizm, Çevresel Tutum, Çevresel Davranış

Abstract

The need to move away from the stress of city life, the interest in natural and cultural environment has led people to seek alternative tourism. Ecotourism is different from the traditional tourism concept and has attracted the attention of tourists who want to be alone with nature, longing for village life and desire to be intertwined with different cultural environment. Ecotourism is defined as one of the alternative tourism activities. The most important characteristics of tourists participating in ecotourism activities are their sensitivity to nature and cultural environment. In this study, it is aimed to investigate the relationship between ecotourist activity and ecotourism. For this purpose, a field study was conducted for ecotourists in eco-farms located in Fethiye and Ortaca districts of Muğla province. In the field research, survey method was used as data collection technique. Ecotourism activities, environmental attitudes and environmental behavior scales were used in the preparation of the questionnaire. 312 ecotourists participated in the survey. The data were tested with correlation analysis. As a result of the study, it was determined that there

¹İlk yazarın doktora tezinden oluşturulmuştur.

Önerilen Atıf /Suggested Citation

Türk, Z. – Çakır, F. 2019, Ekoturistlerin Çevresel Tutum ve Davranışları ile Ekoturizm Aktiviteleri Arasındaki İlişkiye Yönelik Bir Araştırma: Fethiye ve Ortaca Ekoçiftlikleri Örneği, *Üçüncü Sektör Sosyal Ekonomi Dergisi*, 54(4), 1671-1684

was a positive and significant correlation between ecotourism activities and ecotourism activities with a positive and negative value of 0,479 and between environmental behaviors and ecotourism activities.

Keywords: Ecotourism, Environmental Attitude, Environmental Behavior

1.GİRİŞ

Teknolojinin gelişmesi, kalabalık şehir yapıları ve iş dünyasının getirdiği stresli yaşam insanların köy hayatına olan ilgisini arttırmıştır. İnsanlar kalabalık ve zorlu şehir hayatından kurtulup doğal çevre ile ilgilenerek psikolojik olarak rahatlama isteği duymaktadırlar. Ekoturizm geleneksel turizm anlayışından farklı olarak insanlara doğal yaşam ile daha fazla vakit geçirme, farklı kültürleri tanıma ve tarım ile uğraşarak toprak ile daha çok temas etme imkânı sunmaktadır.

Kitlesel turizmin doyuma ulaşması, turizm faaliyetlerine katılan bireylerin farklılık arayışında olmaları, alternatif turizme yönelmeyi beraberinde getirmiştir. Alternatif turizm türlerinden bir tanesi de ekoturizmdir. Ekoturizm, bozulmamış doğayı ve kültürel değerleri korumayı amaçlayan turistlere yerel dokunun doğal kaynaklarını öğretme ve dolaylı yollardan ekosistemlerin korunmasını ve bunların devamlılığını sağlayarak turizm talebini karşılamak üzere yönetilmesini amaçlayan bir oluşumdur (Çabuk, 1996, s. 51).

Ekoturistler, diğer turist çeşitlerinden farklı olarak çevreye karşı hassas ve teknolojiye fazla ilgi göstermeyen yaklaşımlarıyla doğayı ve çevreyi koruyup kollayan doğa gezgini kişilerdir. Ekoturistler, bilinmeyen yerleri görme, doğayı keşfetme, ziyaret etme, doğaya karşı daha hassas ve saygılı olma özelliklerini de barındırmaktadırlar. Ekoturistler, kitle turizme katılan turistlere nazaran doğayı daha az olumsuzluğa sevk eden hassas ve duyarlı kişilerdir.

Bu çalışmada, ekoturistlerin çevresel tutum ve davranışları ile ekoturizm aktiviteleri arasındaki ilişki araştırılmaktadır. Bu amaçla Muğla ili Fethiye ve Ortaca ilçelerinde bulunan ekoçiftliklerde turizm hizmeti satın alan tüketicilere yönelik alan araştırması gerçekleştirilmiştir. Ekoturizm ile ilgili alan yazında yer alan bilgiler ve araştırma sonucu elde edilen bulgulardan yararlanılarak konu üzerine açıklamalar yapılmış ve ilgili alan yazına katkı sunmaya çalışılmıştır.

2. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Bu bölümde ekoturistlerin çevresel tutum ve davranışlarına yer verilmektedir. Ayrıca ekoturistlerin turizm aktiviteleri ile ilgili literatür bilgileri yer almaktadır. Araştırmanın amacına yönelik geliştirilmiş olan hipotezler de bu bölümde ortaya konulmaktadır.

2.1 Ekoturistlerin Çevresel Tutum ve Davranışları

Ekoturizm; çevreci bir turizm türü olup doğayı temel alan sürdürülebilir, yeşil turizm olarak da tanımlanabilir. Ekoturizmde esas amaç yeni kaynakların kullanıma açılması yerine kullanılmış kaynakların geri dönüşüm ile tekrar değerlendirilmesi ve kaynak kullanımının en aza indirgenmesidir (Taşdemir, 2016, s.1). Ekoturizm alternatif turizm türlerini içeren kitle turizmine bir tepki olarak doğan, bu alanda gelişebilir olan, hem kırsal hem de kültürel turizm unsurlarını kapsayan bir turizm çeşididir (Baykal ve Çimen, 2015, s. 11).

Ekoturistler, ekoturizm aktivitelerinin ortaya çıkması ve yaygınlaşması ile birlikte ortaya çıkan ve ekoturizm faaliyetlerine özgü bir turist biçimidir. Çevreci, konfordan ziyade deneyim kazanma ve doğanın bozulmamış yapısına saygılı, yerel dil, kültürel etkileşim hedefi olan ve maliyet beklentisi geri planda olan kişilerdir (Haberl, 2015, s. 44).

Çevreye karşı hassas olan faaliyetler, ulaşım, konaklama tesisleri, yiyecek hizmetleri, hassas ve duyarlı tur operatörleri adına büyük ve etkili bir destek anlamına gelir. Çevreci ve doğasever ziyaretçilerin dikkatini çekmek adına, gününbirlik geziler düzenlemek, çevresel açıdan konuya duyarlı konaklama tesisleri, yerel hizmetler ve özellikler, kültürler, aktiviteler hakkında bilgi verme, tur operatörleri ile birlikte daha uzun gezilere çıkma fırsatları, bölgesel koruma aktiviteleri ile ilgili bilgi verilmesi gibi hususlar önem arz etmektedir (Erdoğan, 2003, s. 197). Bu bağlamda ekoturizm hizmeti satın alan ekoturistlerin çevreye yönelik tutum ve davranışlarının araştırılması önem kazanmaktadır. Tutum; davranışların, kavramların ve bir etkinin birleşiminden oluşan psikolojik bir yapıdır ve bir bireyin karşılaştığı olaylara karşı vermiş olduğu tepkilerin

değerlendirilmesi olarak tanımlanmaktadır (Nilsson ve Küller, 2000, s. 212). Bazı aktivitelere karşı bireylerin pozitif veya negatif tutumlar sergilemeleri sosyal psikolojinin tutum üzerine çalışmalarını gerekli kılmıştır. Bir bireyin karşılaşmış olduğu bir olay veya katılmaya istekli olduğu bir faaliyet karşısında sergileyecek olduğu davranışları belirleyecek olan olgu bireyin tutumlarıdır (Fennel ve Nowaczek, 2003, s. 12).

Ekoturistlerin kesin çizgilerle çizilmiş belirli bir tutumları olmadığı, bunun yanında ekoturistlerin tutumsal davranışlarının yumuşak ve sert karakteristik özellikleri olmak üzere iki ayrı gruba toplanabileceğini belirtmişlerdir (Fennel ve Nowaczek, 2003, s. 12).

Ekoturistler, kendi faaliyetlerinden kaynaklanan doğaya zarar verici etkileri azaltma gayretlerinin yanı sıra doğayı korumacı ve doğanın bozulmamış yapısını sürdürülebilir kılma eğiliminde davranışlar sergilemektedirler. Dünya Turizm Örgütü (WTO) 'ne göre ekoturizm uygulamalarına katılan ekoturistlerin kendilerine ait çöpleri konakladıkları yerde bırakmadıkları, hatta başkalarına ait çöpleri toplama eğiliminde oldukları belirtilmiştir. Ekoturistlerin geri dönüşümü mümkün olan ürünleri tercih ettikleri, vahşi doğada bulunan hayvanların doğal yaşam alanlarına müdahalede bulunmadıkları, genel bir ifadeyle doğanın bozulmamış yapısının sürdürülebilirliği noktasında çevresel sorumluluğa sahip bir bilinç doğrultusunda davranışlar sergiledikleri tespit edilmiştir (www.wto.org).

2.2 Ekoturizm Aktiviteleri Kavramı

Ekoturistler; diğer turizm aktivitelerini gerçekleştiren turistlerden farklı amaçlara sahiptir. Ekoturistlerin temel amacı, doğayı anlamak, doğayı ve yeni habitatlar keşfetmek ve bu süreçte çevre ile dost teknolojiler kullanarak, seyahat edilen yerlerdeki doğayı ve yaban hayatı koruyucu davranışlar sergilemektir. Sahip oldukları bu temel amaç doğrultusunda ekoturistler; doğayı daha iyi anlamayı, keşfetmeyi, yeni habitatlarda bulunmayı ve kendini yeniden bulmayı arzu etmektedirler (Kaypak, 2010, ss. 96-97).

Ekoturist olarak adlandırılan ziyaretçiler ile ilgili bir değerlendirme yapıldığı zaman; kırsal ve doğal hayatla iletişim, bilgilenme, eğitim, sosyal etkileşim, risk arayışı, doğayla iç içe olma, keşfetme, bilimsel merak, kendini yeniden bulma ve kendini ifade etme, doğadan ve onun bozulmamış yapısından zevk alma gibi amaçlarının olduğu görülmektedir (Erdoğan, 2003, ss. 193).

Turizm çeşitleri ve aktiviteleri, turistlerin beklentilerinden meydana gelir ve turizme yönelen talepler bu beklentiler tarafından belirlenir. Ekoturizmde ise, ihtiyacı belirleyen ana unsurlar bozulmamış doğa yapısı ve yerel kültürlerdir. Turistlerin bozulmamış doğaya olan ilgileri ve yerel kültürleri öğrenme istekleri ekoturizmin ortaya çıkmasında önemli etkenlerdendir. Bu noktadan değerlendirildiğinde ekoturizm doğa turizminin özel bir alt başlığını oluşturmaktadır (Demir ve Çevirgen, 2006, s. 124).

Ekoturistlerin ortak özelliklerini şu şekilde sıralamak mümkündür (Ovalı, 2007, s. 69):

- Ekosisteme karşı duyarlı ve ona saygıda bulunan, onun korunması için müdahale edilmezse, gidilen yörelerin gelecek zaman içerisinde burada olmayacağını idrak edebilen,
- Gidilmiş ya da gidilecek olan yerde sadece ayak izlerini bırakan,
- Doğal ve tarihsel yerlerden anı olması amacıyla bir şeyler almaya çalışmayan,
- Ziyarette bulunacağı bölgenin kültürünü, davranışını, geleneklerini, coğrafyasını öğrenen,
- İnsanların fotoğrafını çekmek istediğinde kendilerinden izin alan, yerel halkın özel hayatına ve değerlerine saygıda bulunan,
- Nesilleri tehlike altındaki hayvanlar ve bitkilerden yapılan ürünleri almayan,
- Bitkileri, hayvanları ve onların doğal yaşam alanlarını rahatsız etmeyen, gidilen yörede ve yerde yalnızca belirtilen yolu takip etmekten vazgeçmeyen,

- Çevreyi koruma amacıyla çalışan kurum ve kuruluşlar ile programların neler olduğunu öğrenip, onlara destekte bulunan,
- Yürümeyi tercih eden ve imkânları elverdikçe motorlu araç kullanmayan,
- Rehberlere, çevre ile ilgilenen kurum ve kuruluşlara üye olmaları yönünde teşvikte bulunan turistlerdir.

Ekoturist türlerini şu şekilde sınıflandırmak mümkündür (Priskin, 2001, ss. 637-648) :

- *Gerçek Doğa Turistleri*: Bilimsel amaçları gerçekleştirmek üzere ekoturizm faaliyetlerinde bulunan turistlerden oluşmaktadır. Seyahat motivasyonlarının temel amacı bilimsel faaliyetlere katılmaktır.
- *Kendini Doğaya Adamış Turistler*: Yerel, doğal, kültürel değerleri tanımak, keşfetmek ve anlamak için seyahat eylemini gerçekleştiren turistlerden oluşmaktadır. Bu tip turistlerin temel seyahat motivasyonu doğaya ait olan tüm güzelliklerden faydalanmaktır.
- *Belirli Bir Akımı Takip Eden Doğa Turistleri*: Sıra dışı destinasyonlara seyahat eden turistlerden oluşmaktadır. Doğa temelli turizm faaliyetlerini gerçekleştirip, macera turizmi deneyimi de kazanmaktırlar.
- *Tesadüfî Doğa Turistleri*: Seyahatleri kapsamında tesadüfen doğa ile ilgili deneyim yaşayan turistleri kapsamaktadır. Seyahat motivasyonu olarak kültürel turizm aktiviteleri ile birlikte karşılaştığı doğal güzellikleri ziyaret etmek amacındadırlar.

2.3 Yazın Taraması ve Araştırmanın Hipotezleri

Ekoturistlerin çevresel tutum ve davranışları ile ekoturizm aktivitelerine yönelik birçok çalışma mevcuttur. Khan (1996) tarafından yapılan araştırmada, ekoturistlerin geçmişte yaşamış oldukları tecrübelerden elde ettikleri deneyimlerin ekoturistlerin tutum ve davranışları üzerinde etkili olduğunu, bunun bir sonucu olarak da sahip oldukları bireysel, çevresel tutum ve davranış özelliklerinin gitmiş oldukları ekoturizm işletmesinin sahip olduğu fiziki tesislere ve teknolojiye göre şekillenmediği sonucuna ulaşmıştır. Bu nedenle; ekoturizm işletmeleri ekoturistlerin çevresel tutum ve davranışlarına ait bilgi sahibi olduklarında, sunacakları hizmette daha başarılı olacaklar, ekoturistlerin beklentilerine cevap verebileceklerdir.

Ekoturistlerin çevresel tutum ve davranışlarının sosyo-demografik özelliklerden, ideolojik ve politik düşüncelerden, çevreye karşı sorumlu davranışlardan ve bunlara ilave olarak keyif alma unsurlarından oluştuğu belirtilmektedir. Ekoturistlerin sosyo-demografik özelliklerine bakıldığında daha yüksek derecede eğitilmiş oldukları, daha yüksek gelire sahip bireyler oldukları, liberal politik düşünceye sahip olup, saplantılı bir fikre sahip olmadıkları ve insan haklarının hayatın diğer bileşenlerinden daha baskın olduğunu düşünmektedirler. Bunlara ilave olarak yaş, eğitim, kentsel yaşam unsurları ile çevresel tutum arasında orta derecede bir ilişki olduğu görülmüştür. Ekoturistlerin cinsiyet, gelir ve mesleki kariyerleri ile çevresel tutum ve çevresel davranışları arasında çok kuvvetli olmasa da pozitif yönlü bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Kadınların erkeklere oranla çevreye karşı daha fazla duyarlı oldukları, çevreyi daha az kirlettikleri, geri dönüşümü mümkün olan ürünleri tercih ettikleri fakat erkeklere oranla çevresel aktivitelere daha az katılım gösterdikleri görülmüştür (Khan, 1996, s. 34).

Uysal, Noe ve McDonald (1994), ekoturistlerin sosyo-demografik özelliklerinin ekoturistlerin çevresel tutum ve davranışları üzerinde küçük bir öneme sahip olduğunu ortaya koymuşlardır (s. 284).

Ekoturistler katılmış oldukları farklı aktivitelerde elde etmek istedikleri faydalar doğrultusunda tutum ve davranışlar sergilemektedirler (Orams, 1995, s. 1). Miller ve Kaye (1993) yapmış oldukları çalışmada ekoturistlerin çevreye duyarlı sorumlu tutum ve davranışları sergileyen bireyler olduğunu ve ekoturistlerin çevresel tutum ve davranışlarının doğa için çalışma ve bu çalışmayı bir eğlenceye dönüştürme şeklinde hareket ettiklerini ortaya koymuştur. Ekoturistler yeniliklere açık, farklı kültürlerle tanımaya eğilimli, karakteristik olarak doğanın bozulmaması

yapısının muhafazası ve sürdürülebilirliği için tüm faaliyetlere gönüllü katılma ve bu faaliyetleri kendi tatilleri ile aynı zamanda yürütme eğilimdedirler (s. 35).

Wallace ve Smith (1997) tarafından Kosta Rika’ da koruma altına alınan bölgeleri ziyaret eden Avrupalı ve ABD’li ekoturistler üzerinde yapılan araştırmada, ekoturistlerin yaşamış olduğu bölgeler, sahip oldukları kültürler ve katılmış oldukları aktiviteler ekoturistlerin çevresel tutum ve davranışları üzerinde etkilidir. Bununla birlikte ekoturistlerin kültürleri ve yaşamış oldukları bölgeler her neresi olursa olsun ekoturistlerin katılmış oldukları ekoturist aktivitelerde çevreyi koruma tutum ve davranışları öne çıkmaktadır (s. 568).

Literatürde yer alan araştırmalar ışığında araştırmanın amacına uygun olarak aşağıdaki hipotezler geliştirilmiştir.

Hipotez 1: Ekoturistlerin çevresel tutumları ile ekoturizm aktiviteleri arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Hipotez 2: Ekoturistlerin çevresel davranışları ile ekoturizm aktiviteleri arasında anlamlı bir ilişki vardır.

3. METODOLOJİ

3.1 Araştırmanın Amacı ve Yöntemi

Araştırmanın amacı ekoturizm faaliyetlerine katılan turistlerin çevresel tutum ve çevresel davranışları ile ekoturizm aktiviteleri arasındaki ilişkiyi orta koymaktadır. Bu amaçla alan araştırması gerçekleştirilmiştir. Alan araştırmasında verilerin elde edilmesi için anket tekniğinden yararlanılmıştır. Anket formunda demografik sorular, çevresel tutum ve çevresel davranış ile ekoturizm aktivitelerine yönelik ifadeler yer verilmiştir.

Araştırmada belirlenen hipotezlerin test edilmesinde korelasyon analizi kullanılmıştır. Ayrıca katılımcıların çevresel tutum ve davranış ile ekoturizm aktivitelerine yönelik görüşleri tanımlayıcı istatistik analizi ile değerlendirilmiştir.

3.2 Araştırmanın Örneklemi ve Veri Toplama Aracı

Araştırmanın evrenini Muğla ili Fethiye ve Ortaca ilçelerinde yer alan ekoçiftliklerden (birebir ekoturizm faaliyeti gösteren) hizmet satın alan turistler oluşturmaktadır. Örneklem olarak, Muğla ili Fethiye ve Ortaca ilçesi ekoçiftliklerinde tatillerini geçiren yerli ekoturistler seçilmiştir. Anket formu işletme yöneticilerinden izin alınarak dağıtılmış ve toplanmıştır. Katılımcıların çoğunluğu ile yüz yüze görüşmeler yapılarak anket soruları ile ilgili fikirler alınmaya çalışılmıştır. Buğday Ekolojik Yaşamı Destekleme Derneği ve Muğla İlinde faaliyet gösteren ekoçiftlik yöneticileri ile yapılan görüşmeler neticesinde 2017 yılında ekoçiftlikleri tercih eden ekoturist sayısının yaklaşık 2000- 2200 kişi olduğu tespit edilmiştir (Buğday, 2018). Ana kütleyi temsil edecek örneklem sayısının 327 olduğu hesaplanmıştır (www.surveysystem.com). Araştırmanın uygulamasında Fethiye ilçesinde Muğla bölgesinin en büyük ekoçiftlik işletmesi olan Pastoral Vadi ekoçiftliği ve Ortaca İlçesinde faaliyet gösteren Eski Köye Yeni Adet ekoçiftliğinden elde edilen veriler yer almıştır. Anket uygulamasında 350 adet anket dağıtılmış olup, geçerli kabul edilen anket sayısı 312 olmuştur.

Anket formunun ilk kısmında demografik sorulara yer verilmiştir. İkinci kısımda ise ekoturistlerin çevresel tutum ve çevresel davranışlarını belirlemeye yönelik ifadeler yer almaktadır. Üçüncü bölümde ise ekoturizm aktivitelerine yönelik ifadeler yer verilmiştir. Ekoturistlerin çevresel tutumlarını ölçmek amacıyla Krathwohl, Bloom ve Masia (1973), tarafından geliştirilen ve Güven (2013) tarafından Türkçe’ ye uyarlanmış olan “Çevresel Tutum Ölçeği”nden yararlanılmıştır. Ekoturistlerin çevresel davranışlarını ölçmek amacıyla Goldman, Yavetz ve Peer (2006), tarafından geliştirilen, Timur ve Yılmaz (2013) tarafından Türkçe’ ye uyarlanmış olan “Çevresel Davranış Ölçeği”nden yararlanılmıştır. Anket formunda 1-Kesinlikle Katılıyorum, 5-Kesinlikle Katılmıyorum’ u ifade etmektedir.

3.3 Araştırma Bulgularının Değerlendirilmesi

Araştırmada verilerin değerlendirilmesi amacıyla IBM SPSS 22. 0 istatistik programı kullanılmıştır. Araştırma belirlenen hipotezler %95 güven aralığında değerlendirilmiştir. Araştırma sonucu elde edilen verilerin normal dağılıp dağılmadığını test etmek amacıyla Kolmogorov-Smirnov analizi gerçekleştirilmiş ve elde edilen sonuçlar doğrultusunda uygun testler kullanılmıştır. Ayrıca değişkenler arasındaki ilişkiler korelasyon analizi ile test edilmiştir.

3.3.1 Demografik Veriler.

Araştırmaya katılan ekotüketicilerin cinsiyet, yaş, eğitim durumu, meslek ve aylık gelir gibi demografik özellikleri aşağıda Tablo 1’ de gösterilmektedir.

Tablo 1. Araştırmaya Katılanların Demografik Özellikleri

Demografik Özellikler		N	%
Cinsiyet	Kadın	153	49
	Erkek	159	51
Yaş	29 yaş ve altı	63	20,2
	30-39 yaş	51	16,3
	40-49 yaş	120	38,5
	50-59 yaş	57	18,3
	60 yaş ve Üstü	21	6,7
Eğitim Durumu	Yüksekokul ve altı	24	7,7
	Lisans	216	69,2
	Yüksek Lisans	51	16,3
	Doktora	21	6,7
Meslek	Serbest Meslek	156	50,0
	Memur	99	31,7
	Ev Hanımı	12	3,8
	Öğrenci	18	5,8
	Diğer	27	8,7
Aylık Gelir	2499 TL ve altı	15	4,8
	2500-3999 TL	12	3,8
	4000-5999 TL	53	20,2
	6000-7999 TL	108	34,6
	8000 TL ve üstü	114	36,5

Araştırmaya katılan ekoturistlerin cinsiyet dağılımı incelendiğinde, %49’unun kadınlardan %51’inin ise erkek katılımcılardan oluştuğu görülmektedir. Yaş değişkeniyle ilgili dikkat çeken bir durum 40-49 yaş aralığındaki ekoturist sayısının fazlalığıdır. Eğitim durumunda da, yoğunluğun üniversite mezunu ve lisansüstü eğitimden mezun oldukları görülmektedir. Meslek açısından değerlendirildiğinde ise serbest meslek ve memurlar yoğunluktadır. Aylık gelirin katılımcıların büyük bölümde 6000 ve üzeri olduğu ve ekoturizmi tercih edenlerin genellikle gelir düzeyi yüksek kişilerden oluştuğu görülmektedir.

3.3.2 Güvenilirlik Analizi ve Tanımlayıcı İstatistikler.

Araştırmada kullanılan “Çevresel Tutum Ölçeği” güvenilirlik analizi değeri (Cronbach’s Alpha) 0,720’dir. Cronbach’s Alpha değeri 0.60 - 0.80 aralığında ise ölçek oldukça güvenilirdir (Kalaycı, 2010, s. 405). Araştırmada kullanılan diğer ölçek “Çevresel Davranış Ölçeği” güvenilirlik analizi değeri ise (Cronbach’s Alpha) 0,801’dir. Ekoturizm aktivitelerine yönelik ifadelerin güvenilirlik değeri ise (Cronbach’s Alpha) 0,927’dir. Cronbach’s Alpha değeri 0,80’in üzerinde olan ölçekler yüksek derecede güvenilir ölçeklerdir (Kalaycı, 2010, s. 405). Araştırmada kullanılan ölçeklerin oldukça güvenilir olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırmaya katılan ekoturistlerin çevresel tutumlarını tespit etmek amacıyla kullanılan ölçek 5 ifadeden oluşmaktadır. Ölçeğe ilişkin tanımlayıcı istatistikî bilgiler Tablo 2’de gösterilmektedir.

Tablo 2. Çevresel Tutum Ölçeği Tanımlayıcı İstatistikleri

İfadeler	X	Sd.
Kendi hayat tarzımda yaptığım küçük değişikliklerin bile çevreyi doğrudan etkilediğini bildiğim için davranışlarıma özen gösteriyorum	1,63	,48
Sürdürülebilir kalkınma ile ilgili faaliyetleri onaylıyorum	1,68	,49
Her türlü çevresel faaliyette etkin görev almaktan zevk duyuyorum	1,90	,70
Çevre sorunlarına yönelik çalışma ve etkinliklere katılmayı vakit kaybı olarak görüyorum*	4,19	,77
Bir ürünü satın alırken çevreye yönelik işaretler taşıyıp taşımadığına bakmayı alışkanlık haline getirdim	2,02	,64

Tablo 2’de yer alan Çevresel tutum ölçeği tanımlayıcı istatistikî bilgiler incelendiğinde bilinçli bir ekoturist profili olduğu görülmektedir. Çevresel tutuma yönelik ifadelerin cevaplarında kesinlikle katılıyorum 1, kesinlikle katılmıyorum 5’i ifade etmektedir. Ölçekte ortalamalar 1’e yakın bulunmuştur. “Çevre sorunlarına yönelik çalışma ve etkinliklere katılmayı vakit kaybı olarak görüyorum” ifadesi ters soru olarak değerlendirilmiştir ve bu yüzden ortalama değeri 5’e yakındır.

Araştırmaya katılan ekoturistlerin çevresel davranışlarını belirlemek amacıyla kullanılan ölçek 3 ifadeden oluşmaktadır. Ölçeğe ilişkin tanımlayıcı istatistikî bilgiler Tablo 3’de gösterilmektedir.

Tablo 3. Çevresel Davranış Ölçeği Tanımlayıcı İstatistikleri

İfadeler	X	Sd.
“Çevre dostu” ürünleri satın alırım (ozon dostu spreylar, geri dönüşüm paketi olan ürünler ve ekonomik boy ürünler).	1,86	,56
Doğa yürüyüşü ve geziler yaparım.	1,89	,59
Çevre kirliliğini önlemek için düzenlenen kampanyalarda görev alırım.	2,12	,71

Tablo 3’de yer alan veriler incelendiğinde ekoturistlerin çevreci davranışlarının yüksek olduğu görülmektedir. Araştırmaya katılan ekoturistlerin çevre bilincinin yüksek olduğu görülmektedir.

Araştırmaya katılan ekoturistlerin, ekoturizm aktivitelerine ilişkin görüşlerine yönelik tanımlayıcı istatistikî bilgilere Tablo 4’de yer verilmektedir.

Tablo 4. Ekoturizm Aktivitelerine Yönelik Tanımlayıcı İstatistikler

İfadeler	X	Sd.
Doğal çevrede yaşanan bir tecrübe	1,88	,53
Yerel halk ile kültürel bir etkileşim	1,82	,62
Yaşayan yerel halk ile sosyal bir etkileşim	1,89	,56
Diğer kültürler hakkında bilgi sahibi olma	1,85	,60
Yerel halka ekonomik katkı sağlama	1,90	,58
Zararlı olmayan türleri görme	2,03	,58
Vahşi yaşamın korunmasına katkı sağlama	2,07	,62
Çevrenin korunmasına yardımcı olma	1,90	,51
Açık hava etkinlikleri (kamp yapma, yürüyüş yapma, kuş gözlemi, balık tutma, bisiklete binme, kano yapma vb.) deneyimlemek.	1,96	,50

Tablo 4’de ifadelere verilen cevaplarda kesinlikle katılıyorum 1, kesinlikle katılmıyorum 5’i ifade etmektedir. Verilen cevapların ortalamaları 1’e yakın bulunmuştur. Yerel halk ile kültürel bir etkileşim en çok tercih edilen ifade olmuştur.

3.3.3 Araştırma Hipotezlerinin Test Edilmesi.

Araştırmada belirlenen hipotezlerin test edilmesi için korelasyon analizi gerçekleştirilmiştir. Yapılan analizler sonucunda test edilen hipotez sonuçlarına aşağıdaki tabloda yer verilmektedir.

Tablo 5. Çevresel Tutum ve Çevresel Davranış ile Ekoturizm Aktiviteleri Arasındaki İlişkiye Yönelik Korelasyon Analizi Tablosu

		Çevresel Tutum	Çevresel Davranış	Ekoturizm Aktiviteleri
Çevresel Tutum	Pearson	1	,582**	,479**
	P		,000	,000
	N	312	312	312
Çevresel Davranış	Pearson	582**	1	,709**
	P	,000		,000
	N	312	312	312
Ekoturizm Aktiviteleri	Pearson	479**	,709**	1
	P	,000	,000	
	N	312	312	312

* Korelasyon 0.05 düzeyinde anlamlıdır. **Korelasyon 0.01 düzeyinde anlamlıdır.

Hipotez 1: Ekoturistlerin çevresel tutumları ile ekoturizm aktiviteleri arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Ekoturistlerin çevresel tutumları ile ekoturizm aktiviteleri arasındaki ilişkiyi inceleyen korelasyon analizi sonucunda istatistiksel ve anlamlı derecede pozitif yönlü bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Ekoturizm aktivitelerine katılan ekoturistlerin sahip oldukları çevresel tutumları arttıkça katılım veya ilgi gösterdikleri ekoturizm aktivitelerinde 0,479 düzeyinde bir artış olduğu görülmektedir. Korelasyon analizi sonucunda Hipotez 1 KABUL edilmiştir.

Hipotez 2: Ekoturistlerin çevresel davranışları ile ekoturizm aktiviteleri arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Ekoturizm faaliyetlerine katılan ekoturistlerin çevresel davranışları ile ekoturizm aktiviteleri arasında istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif yönlü bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Ekoturistlerin çevresel davranışları arttıkça katılım ve ilgi gösterdikleri ekoturizm aktivitelerinde 0,709 düzeyinde bir artış olduğu tespit edilmiştir. Korelasyon analizi sonucunda Hipotez 2 KABUL edilmiştir.

4. DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

Turizm faaliyetlerindeki talebin değişmesi sonucunda turizm şirketleri tarafından sunulan turizm arzında da önemli değişiklikler meydana gelmiştir. Özellikle turistlerin beklentileri farklılaşan turizm taleplerine yol açmaktadır. Kitlesele turizm faaliyetlerinden ziyade doğa temelli turizm çeşitleri ön plana çıkmaktadır. Bu turizm çeşitlerinden biri de ekoturizm olarak hizmet vermektedir. Ekoturizmi tercih eden turistlerin özellikleri kitlesele turizmi tercih eden turistlerin özelliklerinden farklılık göstermektedir. Ekoturizmi tercih eden turistlerin doğal hayatı koruma ve kollama konularına dikkat ettiği ve bilinçli oldukları görülmüştür. Kitlesele turizm aktivitelerinden hoşlanan turistlere göre ekoturistlerin çevre konusunda daha duyarlı oldukları, çevresel tutum ve davranışlarının etkili olduğu görülmektedir.

Araştırma kapsamında elde edilen verilerin sonuçlarına göre anket formunda kullanılan ölçeklerin güvenilirlik seviyelerinin oldukça yüksek olduğu tespit edilmiştir. Ekoturistlerin demografik bilgileri incelendiğinde kadın ve erkek ekoturist sayılarının birbirine yakın olduğu, 40-49 yaş aralığında, üniversite ve lisansüstü eğitime sahip, meslek olarak serbest meslek ve memur, aylık gelirin 6000 TL ve üzeri olduğu bir turist profili görülmektedir. Bu bağlamda ekoturizmi tercih eden kişilerin demografik bilgileri ve ekoturizm içeriği ile uyumlu olduğu tespit edilmiştir. Khan (1996), Yu, Tang ve Chen (2017), Kasalak ve Bahtiyar (2017), Demir ve Çevirgen (2006) tarafından yürütölen çalışmalarda da turistlerin demografik özellikleri ile ekoturizm içeriklerinin uyumlu olduğu görölmektedir.

Araştırma sonucunda ekoturistlerin çevresel tutum ve çevresel davranışları ile ekoturizm aktiviteleri arasında pozitif yönlü ve anlamlı ilişkilerin olduğu tespit edilmiştir. Araştırmada kullanılan çevresel tutum ve çevresel davranış ölçeklerine göre ekoturistlerin çevreci davranışlarının ve düşüncelerinin yaşamlarında da önemli bir paya sahip olduğu ve ekoturistlerin en çok tercih ettiği aktivitelerin, yerel halk ve kültürler ile etkileşim içerisinde olmaya yönelik aktiviteler olduğu görölmektedir. İlgili alan yazın incelendiğinde ekoturizm aktiviteleri ile çevresel tutum ve davranışlar arasındaki ilişkiyi inceleyen bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu çalışmanın ilgili alan yazında bu boşluğu doldurabileceği düşünülmektedir.

Ekoturizm işletmelerinin özellikle ekoturistler tarafından seçilmesi bu işletmelerin rekabet etmede önemine vurgu yapmaktadır. Ekoturizm faaliyeti gösteren işletmeler özel ilgiye yönelik rekabet avantajını elde edebilmek için diğere işletmelere oranla daha farklı ve niş pazarlara yönelik hizmetler geliştirmelidirler. Çevrenin korunması; çevresel sorumluluk anlayışı, yerel kültüre zarar vermeme ve muhafazasını sağlama, ekolojik dengeyi koruma eğilimi ile sağlanmalı bunun da sürdürülebilir ekoturizm için en iyi strateji olduğu unutulmamalıdır. Ayrıca ekoturizm hizmeti veren ekoçiftliklerin tesis ve çevre kalitesi arasında uyum sağlanmalı, ekoçiftlikler arasında kalite standartlarının belirlenmesi ve tüm ekoçiftliklerin bu standartları yakalaması sağlanmalıdır.

Sonuç olarak, ekoturizm işletmelerinin çevresel bozulmayı minimize edecek ekipmanlara sahip olması, tesislerinin çevreye uyumlu olması ve ekoturizm işletmelerinin çevre açısından güvenli olması oldukça önemlidir. Sonraki çalışmalara öneri olarak, ekoturizm faaliyetlerinin gelişimine yönelik ülke çapında eksikliklerin neler olduğu, bu konuda ekoturistlerin taleplerinin belirlenmesi, ekoturizm aktivitelerinin çeşitlendirilmesi açısından diğere ülke örneklerinin incelenmesi ilgili alan yazına katkı sağlayacaktır.

KAYNAKÇA

- Baykal, D. ve Çimen, H. (2015). Sürdürülebilir turizm ve eko-turizm sertifikaları, Doğu Karadeniz Bölgesi Sürdürülebilir Turizm Kongresi Bildiriler Kitabı, Gümüşhane Üniversitesi Yayınları, Gümüşhane.
- Bugday (2018). Bugday Ekolojik Yaşamı Destekleme Derneği <http://www.bugday.org/portal/index.php>, Erişim Tarihi: 20.09.2018.
- Çabuk, A. (1996). Turizm-çevre ilişkisi: Gündem 21 kapsamında turizmde çevre bilinci kazandırılması üzerine bir araştırma, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü. Ankara.
- Demir, C. ve A. Çevirgen (2006). Ekoturizm Yönetimi, Nobel Yayınları, Ankara.
- Erdoğan, N. (2003). Çevre ve (eko)turizm, Genel Yayın ve Dağıtım, Ankara.
- Fennell, D.A. ve Nowaczek, A.M. (2003). “An examination of values and environmental attitudes among ecotourists: a descriptive study involving three samples”. *Tourism Recreation Research* 28(1), 11-12.
- Goldman, D. Yavetz, B. ve Peer, S. (2006). “Environmental literacy in teacher training in Israel: environmental behavior of new students”, *Journal of Environmental Education*, 38(1), 3–22.
- Güven, E. (2013). “Çevre sorunlarına yönelik tutum ölçeğinin geliştirilmesi ve öğretmen adaylarının tutumlarının belirlenmesi”, *Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* 33(2), 411-430.
- Haberal, H. (2015). Turizmde alternatif ekolojik turizm- doğa turizmi kırsal turizm-yayla turizmi, Detay Yayıncılık, Ankara.
- Kalaycı, Ş., (2008), SPSS uygulamalı çok değişkenli istatistik teknikleri (3.Baskı), Asil Yayın Dağıtım, Ankara
- Kasalak, M. A. ve Bahtiyar, D. (2017). “Ege ve Akdeniz bölgelerini seyahat eden ekoturistlerin sosyo-demografik özellikleri ve motivasyonları üzerine bir araştırma”, *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 10(52), 1088-1096.
- Kaypak, Ş. (2010). “Ekolojik turizmin sürdürülebilirliği”, *Alanya İşletme Fakültesi Dergisi*. 2(2), 93-114.
- Khan, M. (1996). An examination of the service quality expectations of the ecotourist. (Doctoral Thesis), Virginia Polytechnic Institute and State University.
- Krathwohl, D. R., Bloom, B. S. ve Masia, B. B. (1973). Taxonomy of educational objectives, the classification of educational goals. Handbook II: Affective Domain, David McKayCo. Inc., New York.
- Miller, M. L. ve Kaye, B. C. (1993). “Coastal and marine ecotourism: a formula for sustainable development”, *Trends* 30 (2), 35-41.
- Nilsson, M., & Küller, R. (2000). “Travel behaviour and environmental concern” *Transportation Research Part D: Transport and Environment*, 5(3), 211-234.
- Orams, B. M. (1995). “Towards a more desirable form of ecotourism”, *Tourism Management*, 16(1), 1-9.
- Ovalı, P. K. (2007). “Kitle turizmi ve ekolojik turizmin kavram, mimari ve çevresel etkiler bakımından karşılaştırılması”, *YTÜ Mimarlık Fakültesi E-Dergisi*, 2(2), 64-79.
- Priskin, J. (2001). “Assessment of natural resources for naturebased tourism: the case of the central coast region of Western Australia”, *Tourism Management* 22, 637–648.

- Taşdemir, S. (2016). Sürdürülebilir ekoturizm uygulamaları ve potansiyel belirlemeye yönelik geri dönüşüm ve çevre yönetim stratejileri: İzmir Karaburun örneği, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- The Survey System, Sample size calculator, <https://www.surveysystem.com/sscalc.htm>, Erişim Tarihi: 20.09.2018.
- Timur, S. ve Yılmaz, M. (2013). “Çevre davranış ölçeğinin Türkçe’ ye uyarlanması”, Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 33(2), 317-333.
- Uysal, M., Noe, F. P. ve McDonald, C. D. (1994). “Environmental attitude by trip and visitors characteristics”, *Tourism Management* 15(4). 284-294
- Wallace, G. N. ve Smith, M. D. (1997). “A comparison of motivations, preferred management actions and setting preferences among Costa Rica, North American and European visitors to five protected areas in Costa Rica”, *Journal of Tourism Research* 22(3), 568-588.
- WTO, <https://www.wto.org/> Erişim Tarihi:12 Eylül 2017
- Yu, C. P., Tang, W. ve Chen, H. (2017). “Study of ecotourism services quality: an application of ecotourists' service quality expectation scale (Ecoserv)”, *Journal of the Experimental Forest of National Taiwan University*. 31(3), 131-142.

Research Article

Ekoturistlerin Çevresel Tutum ve Davranışları ile Ekoturizm Aktiviteleri Arasındaki İlişkiye Yönelik Bir Araştırma: Fethiye ve Ortaca Ekoçiftlikleri Örneği

A Study on The Relationship between Ecotourists' Environmental Attitude-Behavior and Ecotourism Activities: The Case of Fethiye and Ortaca Eco-Farms

Zehra TÜRK Öğr.Gör. Dr. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi zehraturk@mu.edu.tr https://orcid.org/0000-0002-0769-1620	Fatma ÇAKIR Doç.Dr. Adnan Menderes Üniversitesi fatmacakir@adu.edu.tr https://orcid.org/0000-0003-2833-3483
---	--

Extended Abstract

Introduction

Ecotourism; It is an environmentalist tourism type and it can be defined as sustainable and green tourism based on nature. The main purpose of ecotourism is to re-evaluate the used resources with recycling and to minimize the use of resources, rather than to use new resources (Taşdemir, 2016, p.1). Ecotourism is a kind of tourism which is born as a reaction to mass tourism which includes alternative tourism types and has the ability to develop in this field, covering both rural and cultural tourism elements (Baykal and Çimen, 2015, p. 11).

Ecotourists are a kind of tourist that is created by the emergence and expansion of ecotourism activities and is a type of tourist that is specific to ecotourism activities. (Haberal, 2015, p. 44). They are people who have a green attitude, have a goal of gaining experience rather than comfort, respects the nature's intactness, are the target of local language, cultural interaction and the cost expectation is in the background. (Haberal, 2015, p. 44).

Ecotourists exhibit a tendency to preserve the nature and the sustainability of nature's intact nature, with the effort to reduce the harmful effects of nature caused by human activity. According to the World Tourism Organization (WTO), ecotourists who participate in ecotourism practices do not leave their own garbage in their accommodation, and even tend to collect garbage from others. It has been determined that ecotourists prefer products that are able to be recycled, do not interfere in the wildlife of wildlife animals, and behave in line with a consciousness with environmental responsibility in general for the sustainability of nature's intact nature (www.wto.org).

Ecotourists have different purposes than tourists with other tourism activities. The main aim of ecotourists is to understand nature, to discover nature and new habitats, and to use the environment-friendly technologies in this process to exhibit nature and wildlife-protective behavior in the places of travel. Ecotourists, who have this basic purpose, desire to better understand nature, to discover, to be in new habitats and to rediscover themselves (Kaypak, 2010, pp. 96-97).

The tourist types and activities constitute the expectations of tourists and the demands for tourism are determined by these expectations. In ecotourism, the main elements that determine the need are the intact nature structure and local cultures. In the emergence of ecotourism, tourists' interest

in pristine nature and their desire to learn local cultures are important factors. In this respect, ecotourism is a special sub-heading of nature tourism (Demir & Çevirgen, 2006, p. 124).

It is possible to classify ecotourist species as follows (Priskin, 2001, pp. 637-648):

Real Nature Tourists: Tourists who are engaged in ecotourism activities to realize scientific goals. The main purpose of travel motivation is to participate in scientific activities.

Tourists Dedicated to Nature: Tourists who travel to get to know, explore and understand local, natural and cultural values. The main travel motivation of this type of tourists is to benefit from all the beauties of nature.

Tourists of Nature Following a Specific Stream: It consists of tourists traveling to extraordinary destinations. In addition to carrying out tourism activities based on nature, adventure tourism is to gain experience.

Tourists of Nature Coincidentally: Include tourists who experience the nature experience by chance. As a travel motivation, they have the purpose of visiting the natural beauties they encounter with cultural tourism activities.

Method

The aim of the study is to determine the relationship between ecotourism activities and environmental behaviors and environmental behaviors of tourists participating in ecotourism activities. Field research was conducted in this direction. Survey technique was used to obtain data in the field research. The questionnaire included demographic questions, environmental attitudes and environmental behaviors and ecotourism activities.

Correlation analysis was used to test the hypotheses determined in the study. In addition, the participants' views on environmental attitudes and behavior and ecotourism activities were evaluated with descriptive statistical analysis.

The research consists of the tourists who buy services from the ecotourism activities in Fethiye and Ortaca districts of Muğla province. As a sample, local ecotourists who have had their holidays in Fethiye and Ortaca district of Muğla were selected. The questionnaire was distributed and collected by the permission of the business managers. Face to face interviews with the majority of the participants were tried to get an idea about the survey questions. As a result of the meetings held with the Association for Supporting the Ecological Life of Wheat Ecological Life and the managers of the ecotourism operating in the province of Muğla, it was determined that the number of ecotourists who prefer eco-farms in 2017 is approximately 2000- 2200 people. In the application of the study, the pastoral valley ecochiftlik, which is the biggest eco-farm enterprise of Muğla region and the New Village eco-farm in Ortaca District, took place in Fethiye district. The number of participants in the survey was 312.

In order to evaluate the data, IBM SPSS 22. 0 statistical program was used. The hypothesis determined in the study was evaluated in 95% confidence interval. Kolmogorov-Smirnov analysis was performed in order to test whether the data obtained in the study were normally distributed and appropriate tests were used in accordance with the results. In addition, the relationships between variables were tested using correlation analysis.

When the gender distribution of the participating ecotourists is examined, it is seen that 49% of the participants are women and 51% of them are male participants. A noteworthy case for the age variable is the high number of ecotourists in the 40-49 age range. In education, it is seen that the density is in university education and postgraduate education. In terms of occupation, self-employed and civil servants are concentrated. It is observed that the monthly income is 6000 TL and over, and those who prefer ecotourism generally have high income levels.

Correlation analysis was performed to test the hypotheses determined in the study. The results of the hypothesis tested are given below.

Hypothesis 1: There is a significant relationship between ecotourist activity and ecotourism activities.

The correlation analysis between ecotourists' environmental attitudes and ecotourism activities was found to be statistically significant. As the environmental attitudes of ecotourists participating in ecotourism activities increase, there is an increase of 0.479 in the ecotourism activities in which they participate or are interested. As a result of the correlation analysis, Hypothesis 1 has been accepted.

Hypothesis 2: There is a significant relationship between ecotourist activity and ecotourism activities.

It was determined that there is a statistically significant and positive relationship between ecotourism activities and ecotourism activities. As the environmental behaviors of ecotourists increased, there was an increase of 0.709 in their ecotourism activities. Hypothesis 2 was accepted as a result of correlation analysis.

Result and Discussion

According to the data obtained in the study, it was determined that the reliability levels of the scales used in the questionnaire were quite high. When the demographic data of the ecotourists are examined, it is seen that there are female and male ecotourist numbers close to each other, there is a 40-49 age group, university and graduate education, profession as self-employed and civil servant and monthly income is 6000 TL and above. demographic information and ecotourism content were found to be consistent.

According to the research data, the reliability levels of the scales used in the questionnaire were found to be quite high. When the demographic data of the ecotourists are examined, it is seen that there are female and male ecotourist numbers close to each other, there is a 40-49 age group, university and graduate education, profession as self-employed and civil servant and monthly income is 6000 TL and above. demographic information and ecotourism content were found to be consistent.

As a result of the study, it was determined that there is a positive and significant relationship between ecotourists' environmental behavior and environmental behaviors and ecotourism activities. According to the environmental behaviors and environmental behavioral scales used in the research, ecotourists' environmental behaviors and thoughts have a significant share in their lives and it is also seen that the most preferred activities of ecotourists are activities to interact with local people and cultures. There is no study investigating the relationship between ecotourism activities and environmental attitudes and behaviors in the related field. It is thought that this study will fill this gap in the related field.

It emphasizes the selection of ecotourism enterprises especially by ecotourists and the importance of these enterprises in terms of competition. Businesses that have ecotourism activities should develop services that are different and niche markets compared to other enterprises in order to obtain competitive advantage for special interest. Environmental protection should be ensured by the sense of environmental responsibility, the non-harming and preservation of local culture, the tendency to preserve the ecological balance, and this should be considered as the best strategy for sustainable ecotourism. In addition, the ecotourism service should be harmonized between the quality of the facility and the quality of the ecotourism, and it should be ensured that the quality standards between the ecotourism and all the ecotourism catch up with these standards.

As a result, it is very important for ecotourism enterprises to have environmentally friendly and environmentally safe facilities with equipment to minimize environmental degradation. As a recommendation for further studies, the country's deficiencies in the development of ecotourism activities and the determination of the demands of ecotourists on this issue, as well as the examination of other countries' examples in terms of diversification of ecotourism activities will contribute to the literature in this field.